МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 6

Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції "Державне управління: стратегія і тактика формування сучасного фахівця", м. Київ, МАУП 29 жовтня 2011 р.

Київ
ДП "Видавничий дім "Персонал"
2011

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 8 від 28.09.11)

Редакційна колегія

М. Ф. Головатий (голова), д-р політ. наук, проф., *В. В. Омельчук* (заступник голови), канд. іст. наук, *П. Ф. Вознюк* (відповідальний секретар), канд. політ. наук, доц., *І. П. Бідзюра*, д-р політ. наук, проф., *П. П. Гай-Нижник*, д-р іст. наук, старш. наук. співроб., *Ю. О. Куц*, д-р наук держ. упр., *І. П. Лопушинський*, д-р наук держ. упр., проф., *В. М. Піскун*, д-р іст. наук, старш. наук. співроб., *Я. Ф. Радиш*, д-р наук держ. упр., проф., *І. В. Розпутенко*, д-р наук держ. упр., проф., *Г. П. Ситник*, д-р наук держ. упр., проф., *П. К. Ситник*, д-р філос. наук, проф., *Ю. П. Сурмін*, д-р соц. наук, проф., *В. В. Утвенко*, канд. іст. наук, доц., *М. В. Чечетов*, д-р наук держ. упр., проф., *Н. П. Ярош*, д-р наук держ. упр., *Н. М. Чернуха*, д-р пед. наук, проф.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] / МАУП. —
С76 К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2011 —

Вип. 5 : Матеріали VI Всеукр. наук.-практ. конф. “Державне управління: стратегія і тактика формування сучасного фахівця”, м. Київ, МАУП, 29 жовт. 2011 р./ редкол.: М. Ф. Головатий (голова) [та ін.]. — 2011. — 428 с. : іл. — Бібліогр. в кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2011
© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2011

ЗМІСТ

А. О. Білоус
Теоретико-правові основи аналізу поняття інституту державної служби 7

М. Курко, В. Підпалий
Проблеми формування правової компетенції сучасного управлінця..... 13

О. Х. Юлдашев
Концепція вдосконалення управління економікою..... 16

В. В. Утвенко
Стратегічне планування соціально-економічного розвитку міст України як складова муніципальної політики органів місцевого самоврядування..... 19

О. В. Баєва
Формування державних вимог до організаційної компетентності медичних менеджерів 29

Л. Б. Шостак, О. С. Бадрак
Механізми гармонізації еколого-економічної та соціальної складових державної регуляторної політики..... 38

О. И. Дикарев, Нгуєнг Куинь Май
Политэкономический подход к концепту «энергетический клуб» (эк) шанхайской организация сотрудничества (ШОС) на евразийском геополитическом и геэкономическом пространстве..... 44

Т. В. Кондратюк
Становлення та розвиток порівняльного публічного адміністрування як теоретико-методологічного напряму дослідження механізмів державного управління..... 51

А. М. Сундук
Зовнішній вектор регіональної політики як фактор реалізації стабільного розвитку.... 61

Н. Н. Юсеф
Етно-соціальний та економічний розвиток Курдистану 62

Ф. М. Медвідь, М. Ф. Медвідь
Національні економічні інтереси в системі державної регіональної політики України . 68

О. В. Поляк
Стан дослідження сензитивності у наукових джерелах про механізми державного управління 73

О. І. Дікарєв, М. Л. Семенюта
Міжнародно-правові механізми регулювання транскордонних ресурсних конфліктів 78

Я. Ф. Медвідь, О. М. Поповичук
Державне управління в сфері підприємницької діяльності 86

В. В. Шпачук
Антикризові аспекти державного управління банківською системою..... 91

Б. В. Бернадський
Створення органів державної безпеки Російської імперії..... 93

А. М. Соловйова
Кримінально-правова охорона власності в Україні..... 96

В. В. Павленко, В. Л. Павленко
Відповідальність за порушення законодавства про державну службу..... 99

В. В. Павленко
Моделі державної служби 106

К. В. Муравйов
Організаційно-правові гарантії реалізації права видобування корисних копалин 108

І. А. Кабанова
Етико-правові засади медичної діяльності.....114

Т. О. Костюк
Політична криза в Україні в контексті кризи державного управління і соціального розвитку.....119

Л. О. Федосова
Реформування сучасної вищої школи в Україні в контексті становлення системи підготовки керівних кадрів 123

О. М. Міхатуліна
Державний контроль та нагляд за господарською діяльністю та засоби державного захисту прав суб'єктів господарювання 125

В. А. Гапоненко
Органи державного управління: інститут демократії чи механізм її обмеження.....128

Л. О. ФЕДОСОВА

РЕФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ КЕРІВНИХ КАДРІВ

Становлення і розвиток української державності, вип. 6, с. 123–124

У сучасних умовах в Україні гостро постало питання реформування системи освіти. Бажання вивести вітчизняну вищу школу на світовий рівень за останні роки перетворилося на завдання державного значення. Стосовно ВНЗ це, в першу чергу, пов'язано із низьким рейтингом українських вузів.

Найвимогливіший із усіх — Шанхайський рейтинг, головним критерієм якого є академічний внесок вузу. Подати заявку на участь у ньому неможливо, адже всі показники аналітики беруть самі із відкритих джерел. Тому для українських ВНЗ потрапити до академічного рейтингу світових університетів досить проблематично, оскільки за індексом наукового цитування Україна значиться лише на 42-му місці в світі.

Британський рейтинг має лояльнішу методику ранжування закладів вищої школи: тут використовують як відкриті джерела, і анкети-заявки самих вузів.

Єдиний нині рейтинг, в якому є вітчизняні навчальні заклади, — Вебометрикс. Основна увага в ньому акцентується на ступеню присутності вузу в Інтернеті. За цим рейтингом найкращого результату серед вітчизняних ВНЗ досяг Київський національний університет ім. Т. Г. Шевченка: 1283-тє місце серед 12 тисяч вузів світу (за ним ідуть із значним відривом інші не менш відомі державні вузи країни — Києво-Могилянська академія, Львівський національний університет ім. І. Франка, Харківський національний університет ім. Каразіна, Донецький національний технічний університет).

Оскільки до престижних рейтингів потрапляють ВНЗ, які мають нобелевських лауреатів, наукові статті у міжнародних виданнях та завдяки показникам індексу цитування, потрібно мати необхідну кількість спеціалістів високого рівня, які зможуть достойно представляти Україну на міжнародному рівні. Наявність таких фахівців прямо пов'язано з керівництвом вищих навчальних закладів, які б спрямовували свою діяльність на підтримку молодих кадрів, матеріальне забезпечення наукової діяльності та просували б науку у світі. В свою чергу, актуально реформування системи підготовки молодих керівних кадрів, перепідготовки досвідчених керівників, використовуючи світовий досвід у керівній роботі.

Нова редакція закону "Про вищу освіту" посилює вимоги до вузів і ліквідує застарілі назви. Зокрема, з ужитку зникне поняття "I-IV рівень акредитації". Натомість навчальні заклади будуть називатися відповідно: професійний коледж, коледж, академія, університет. При цьому називатися "університетом" може мати лише навчальний заклад, у якому навчається не менш 8 тисяч студентів денної форми навчання.

За даними міністерства освіти, у цьому році майже 800 українських вузів отримали менше тисячі заяв абітурієн-

тів. Окрім того, нові стандарти за кількістю студентів витримають лише 60 державних вузів, а 88 навчальних закладів, які готують фахівців за державним замовленням, мають менше півтисячі учнів.

За словами міністра освіти Дмитра Табачника, на сьогодні серед приватних вузів визначилася невелика група лідерів, які надають якісні освітні послуги, створили хорошу матеріальну базу та мають педагогічні колективи.

З позиції освітньої політики держави має бути або мало дуже великих ВНЗ або багато малих. Хоча, з огляду на світовий досвід, право на існування мають вузи з різною кількістю студентів. Великий навчальний заклад може забезпечити економію бюджетних коштів, невеликий — індивідуальний підхід до студента. В усьому світі приватні вузи менші від державних. Сумнівним є те, що для приватних та державних навчальних закладів норми рівнозначні, що для приватних вузів потрібно задавати кількісні норми, адже акцентувати увагу потрібно на якості.

Стає зрозумілим, що прискіпливу увагу буде спрямовано перш за все на недержавні вузи. І тому від керівників усіх структурних підрозділів вимагається посилена увага до якості навчальних процесів, викладання та закріплення вивченого метеріалу.

Що ще раз підкреслює визначну роль керівних кадрів в умовах реформування сучасної вищої школи в Україні.